

GREEN LIFE

Milan Kuzica

Milan Kuzica: **Green Life**, 2016–2017, oak wood, acrylic binder, powder pigments, 403 x 28.2 x 30.9 in

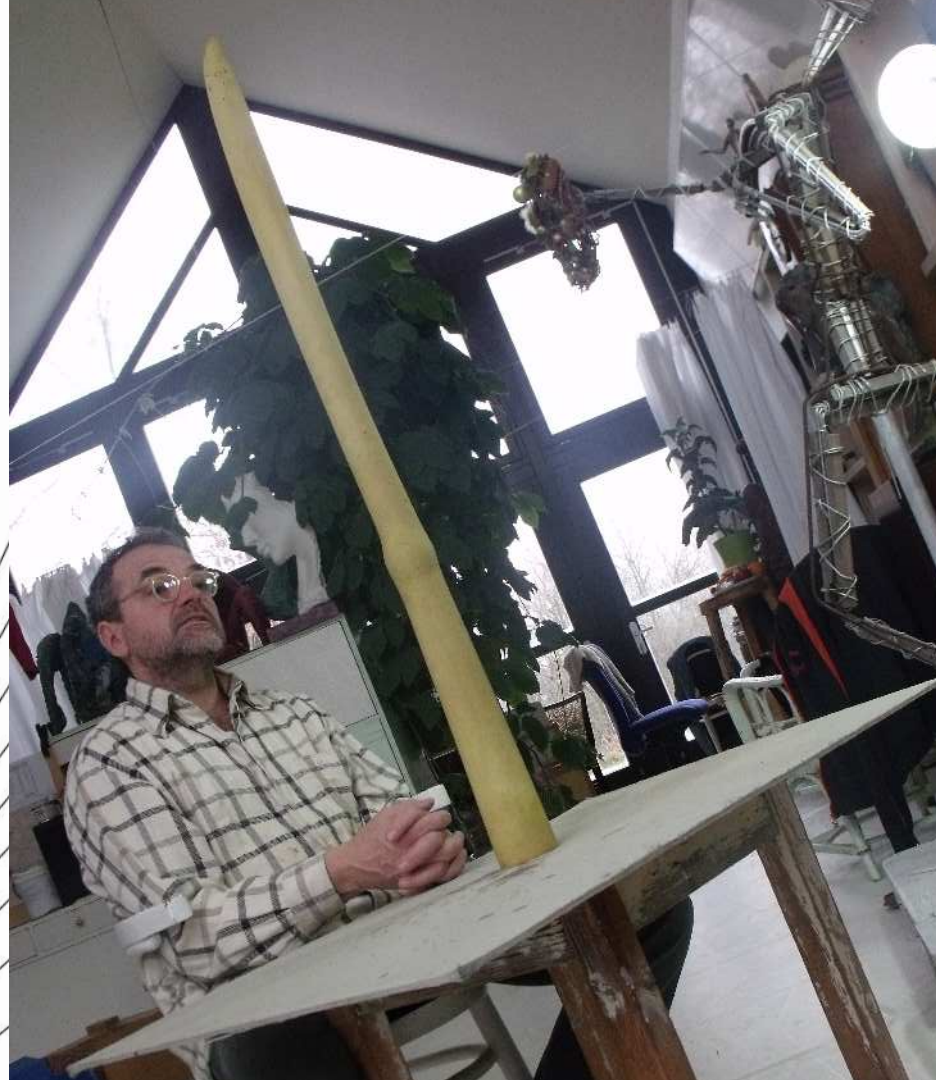
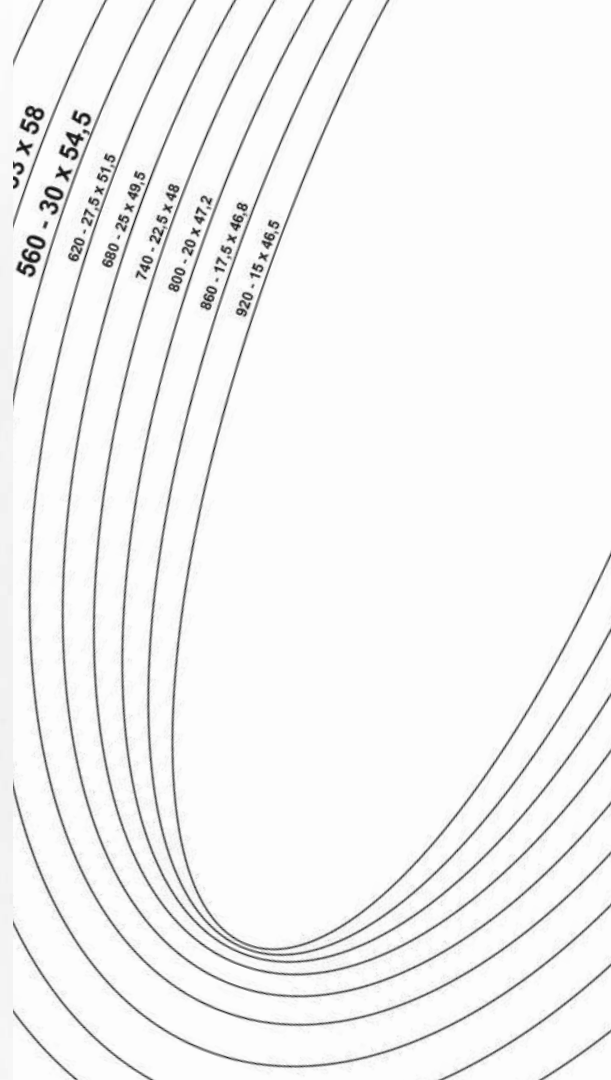
Green Life, one of Kuzica's Bionic wooden sculptures, was selected for the 13th international *Sculpture by the Sea* exhibition at Cottesloe Beach in Perth, Australia, which will take place on March 3–20, 2017.

The construction of *Green Life* negates its original material form. A sophisticated, mathematically-justified composition resulting in a minimalist structure derived from natural patterns, it incorporates the principles of animal and plant life, made tangible by an illusional hollow stem that makes reference to the pillars of antiquity or Constantin Brâncuși's *Endless Column*. They support the canopy of the heavens, their mutual touch symbolizing our very inception.

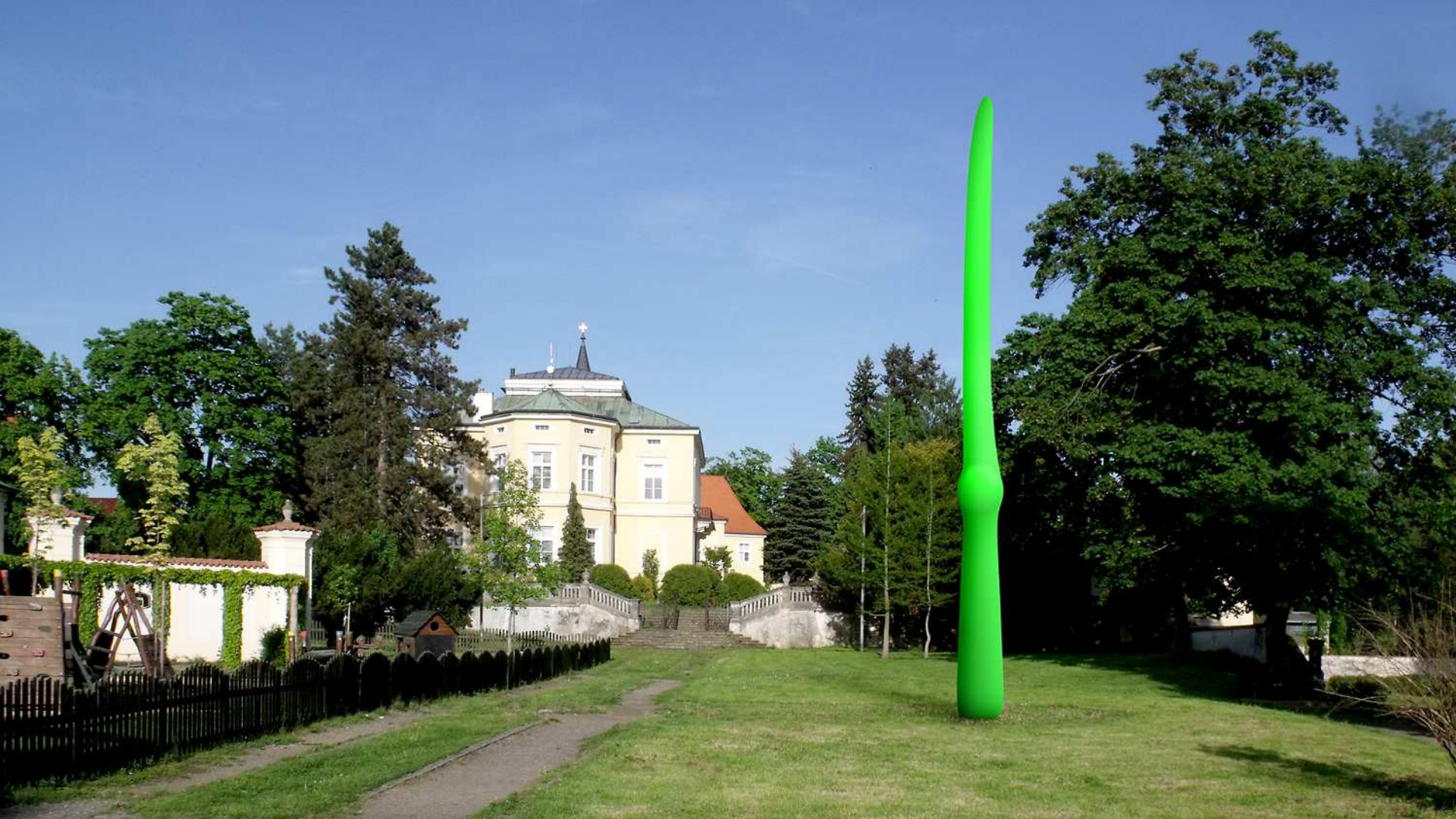
Milan Kuzica: **Zelený život**, 2016–2017, dubové dřevo, akrylátové pojivo, práškové pigmenty, 10, 11 x 0, 85 x 0, 65 m

Dílo *Zelený život*, jedno z Kuzicových bionických dřevěných soch, bylo vybráno k účasti na mezinárodní výstavě 13. ročníku *Sculpture by the Sea*, na pláži Cottesloe v australském Perthu, která se bude konat od 3. až 20. března 2017.

Stavba díla *Zelený život* popírá svou původní hmotu, je sofistikovanou matematicky odůvodněnou kompozicí vyznívající v minimalistickou strukturu odvozenou z naturálních přírodních vzorů. Pojí v sobě rostlinné i živočišné životní principy. Jsou zhmotněny iluzivním stéblem navazujícím na pilíře starověku i *Nekonečný sloup* Constantina Brâncușiho. Podpírají nebeskou klenbu a jejich vzájemný dotyk symbolizuje počátek našeho zrodu.

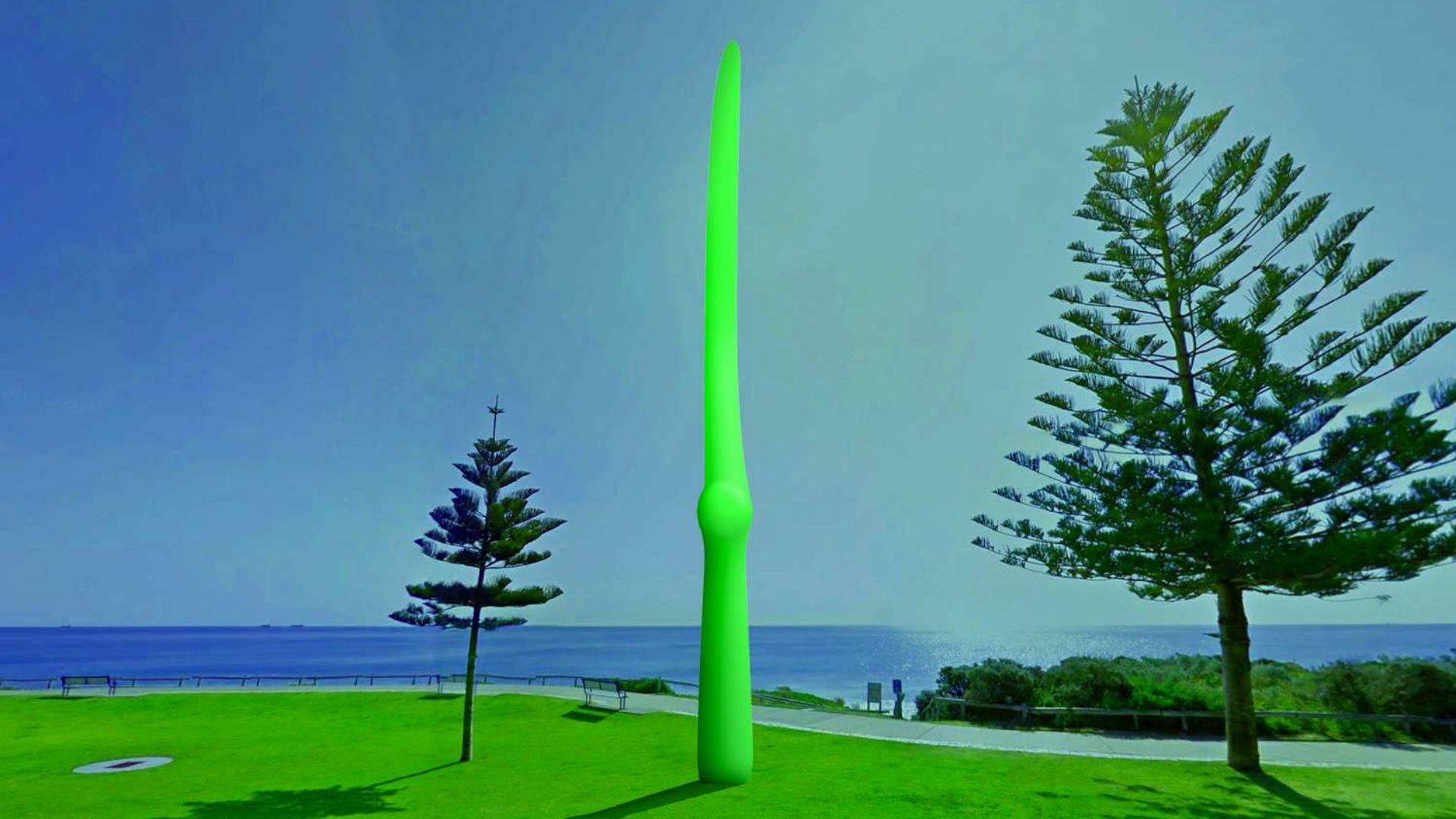

Kuzica's dialogue of organic abstraction with the organism of living nature

Organic abstraction in modern concepts became the opponency of sophisticated geometric abstraction based on exact principles. There is a controversy of seemingly accidental nature processes with what was specified in Otto's encyclopaedia – with its specific literary charm induced by the origins of this encyclopedia dating back more than a century – as geometry: “Geometry, mensuration, is the science of quantities and structures of space. The concepts of these structures are arrived at by means of abstraction from material objects.” This controversy has remained relevant in the art of post-modernism as well as in the present time. Only it is getting new shapes, and new immediacy of confrontation with reality, i.e. with the principles it has been derived from. In our contemporary world, where the nature-friendly attitude is revealing connections and regularities of the symbiotic relationship between man and nature, and contributing to the more and more demanding protection of this relationship against the devastating side-effect of civilization, the organic abstraction is obtaining new functions.

One of the courageous – and entering direct dialogue with nature really needs courage – is Milan Kuzica. Compared to similar artistic intentions, Kuzica's confrontation with nature is extraordinary. He does not adapt to nature, does not imitate its processes or functional shapes or materials that present our primary means of perceiving nature, often with undisguised admiration. He does not adopt submissive position, as is common in this kind of art. On the contrary, he remains its partner firmly based in the nowadays world. Even if he works with wood, the fundamentally natural material, he uses luminous chemically based colours for polychromy on his statues or their parts. He experiments also with synthetic materials and does not hesitate to make their artificiality equal with natural phenomena. He makes them equal means of communication, as an artist with his individual distinctive imagination inspired with unconscious and dreams.

Hana Rousová

art historian, theoretist and exhibition curator

Kuzicův dialog organické abstrakce s organismem živé přírody

Organická abstrakce se v modernistických konceptech stala oponenturou sofistikované, na exaktních zásadách založené geometrické abstrakce. Polemika zdánlivě nahodilých přírodních procesů s tím, co s literárním půvabem, který mu dodává odstup více, než sta let definoval Ottův slovník naučný jako geometrii: „Geometrie, měříctví, jest nauka o veličinách a útvarech prostorových. Pojmů těchto útvarů nabýváme abstrakcí z předmětů hmotných.“, zůstala aktuální v umění postmoderny i současnosti. Dostává jen další a nové podoby, a především se stále bezprostředněji konfrontuje s realitou, tedy s principy, z nichž byla v umění původně odvozena. V dnešním světě, kdy ekologický přístup odhaluje zákonitosti symbiotického vztahu života člověka a přírody, a vede k jeho stále náročnější ochraně před civilizační devastací, dostává organická abstrakce nové funkce.

K těm odvážným, protože vstoupit do přímého dialogu s přírodou odvážné je, patří Milan Kuzica. V konfrontaci s podobnými uměleckými záměry je Kuzicovo poměřování s přírodou mimořádné. Přírodě se nepřizpůsobuje, nenapodobuje její procesy, ani funkční tvary a materiály, přes něž ji obvykle prvoplánově a o to s větším obdivem vnímáme, není vůči ní v submisivní pozici, jak tomu u takového typu umění bývá. Naopak zůstává jejím partnerem, zakotveným v dnešním světě. I když pracuje se dřevem – bytostně přírodním materiálem, polychromuje své sochy či jejich části svítivými, na chemických procesech založenými barvami. Experimentuje i se syntetickými materiály a jejich artificialitu neváhá zrovnoprávnovat s přírodními jevy. Stejně tak s nimi komunikuje jako umělec s vlastní vyhraněnou imaginací, inspirovanou nevědomím a sny.

Hana Rousová

historička umění, teoretička a kurátorka výstav